

Anahtar sözcükler: Aort darlığı, biküspit aort kapağı, gebelik, karbamazepin

PB-053

İkizden ikize transfüzyon sendromu (TTTS) olgularında maternal ve perinatal sonuçlarının değerlendirilmesi

Serdar Başaranoglu, Abdulkadir Turgut, Senem Yaman Tunç, Mehmet Sait İçen, Elif Ağaçayak, Ali Özler, Nurullah Peker, Ahmet Yalınkaya

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Monokoryonik ikiz gebelerde görülen, nadir ve karmaşık bir fizyopatolojiye sahip TTTS olgularında maternal ve perinatal sonuçlarının değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmamızda Dicle Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum kliniğinde Temmuz 2008 ile Haziran 2013 tarihleri arasında doğumu gerçekleşen 296 çoğul gebelik incelendi. Olguların yaş, gravida, parite, doğumdaki gebelik haftaları, obstetrik hikayeleri, demografik verileri, komplikasyonları, koryonisite ve amniyosentez durumları, tedavi şekilleri, doğum şekli, sezeryan endikasyonları ve yenidoğana ait verileri arşiv dosyalarından ve elektronik veri tabanından elde edildi.

Bulgular: Kliniğimizde belirtilen sürede toplam 12.284 doğum gerçekleştiği ve bunların 296'sının çoğul olduğu saptandı. Çoğul gebelik insidansı %2.4 olarak bulundu. Çoğul gebeliklerin 276'sı ikiz 18'i üçüz, 2'si de dördüz idi. İkiz olguların 167'si (%60.5) dikoryonik-diamniyotik, 97'si (%35.1) monokoryonik-diamniyotik ve 12'si (%4.4) de monokoryonik-monoamniyotik idi. İkiz olguların, 230'u (%83.3) spontan ve 46'sı (%16.7) da yardımcı üreme teknikleri (YÜT) sonrası oluştuğu tespit edildi. Monokoryonik-diamniyotik olguların 29'unda (%29.9) TTTS geliştiği, bunların hepsine amniyodrenaj uygulanırken, 8 olguya ek olarak septostomi uygulandığı tespit edildi. Olguların ortalama yaşı 28.9 ± 7.0 , ortalama gebelik haftası fetus A-B için sırasıyla 31.3 ± 4.1 ve 28.6 ± 3.8 olarak bulundu. Yenidoğan ağırlıkları ortalama fetus A-B için sırasıyla 1907.9 ± 674.5 ve 1460 ± 664.6 g idi, 58 yenidoğandan 11'inin postpartum eks olduğu saptandı.

Sonuç: TTTS maternal-fetal morbidite ve mortaliteye neden olan, günümüzde yardımcı üreme tekniklerinin sık kullanılmasıyla güncelliğini koruyan bir obstetrik problemdir. Çoğul gebelik tanısı konulan olgular dikkatli bir şekilde değerlendirilmeli, koryonisite, amniyosentez ve gebelik haftaları göz önünde bulundurularak intrauterin girişim dahil, olguya özgü uygun tedavi yöntemi belirlenmelidir. Bu olguların takibi ve tedavisi ileri merkezlerde olması anne ve fetüsler için daha uygun olacaktır.

Anahtar sözcükler: Çoğul gebelik, transfüzyon, maternal ve fetal sonuçlar

PB-054

Midtrimester amniyotik membranı prolabe kadınların amnion sıvısında bakteri 16 S rRNA varlığının acil servikal serklaj başarısı ve gebelik prognozu ile ilişkisinin araştırılması

Hayal Uzelli Şimşek¹, Emek Doğer¹, Gülden Sönmez Tamer¹, Murat Kasap¹, Aydın Çorakçı², Eray Çalışkan³

¹Kocaeli Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı; ²Kocaeli Üniversitesi, Mikrobiyoloji Anabilim Dalı; ³Kocaeli Üniversitesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Amniyotik membranı prolabe kadınların amnion sıvılarında PZR ile enfeksiyon etkeninin tespitinin, acil serklaj başarısı ve gebelik prognozu ile ilişkisini ortaya koymak.

Yöntem: Çalışmaya Kocaeli Üniversitesi KHD ABD'na membranları sağlam olup serviksten amnion membranı prolabe ve acil serklaj yapılması gereken 19 hasta ile 2.trimester genetik amniosentez için başvuran ardışık 56, toplam 75 hasta dahil edildi. Amniyosentez ile alınan amnion sıvılarında bakteriyel 16S rRNA varlığı PZR yöntemiyle incelendi. Amnion sıvı kültürü, vajen ve idrar kültürleri ile CRP için kan alındı. Amnion membranı prolabe olan hastalara acil serklaj, tokoliz, antibiyotik tedavileri uygulandı. İstatistiksel analizi Spss 13 bilgisayar programı ile yapıldı.

Bulgular: Hasta grubunun gebelik süresi kontrol grubunun gebelik süresinden anlamlı olarak kısaydı ($p < 0.001$). Hasta grubunda beş koryoamniyonit (%26.3) tespit edilirken kontrol grubunda tespit edilmedi ($p = 0.001$). Hasta grubunda 3 bebekte sepsis varlığı (%18.8) tespit edilirken kontrol grubunda tespit edilmedi ($p = 0.01$). Hasta grubunda perinatal bebek ölüm sayısı ($n = 13$, %68.4), kontrol grubundan ($n = 3$, %5.4) anlamlı olarak yüksek bulundu ($p < 0.001$). PZR yöntemiyle bakteri varlığı saptanan hasta grubunda CRP(>1) yüksekliliği ($n = 8$, %88), saptanmayan olgularla ($n = 8$, %80) benzer bulundu ($p = 0.81$). PZR yöntemiyle bakteri varlığı saptanan hasta grubunda eve canlı bebek götürülmediği tespit edilirken saptanmayan olgularda altı hastanın (%60) eve canlı bebek götürdüğü tespit edildi ($p = 0.008$). PZR yöntemiyle bakteri varlığı saptanan hasta grubunda gebelik süresi (gün), saptanmayan hasta grubundan anlamlı olarak düşük bulundu ($p = 0.02$).

Sonuç: Amniyotik membranı prolabe halde başvuran, hem enfeksiyon hem de prematürite açısından yüksek risk taşıyan hastalarda olabilecek en kısa sürede duyarlı ve özgün yöntemle etkenin tespiti önem arz etmektedir. Bu amaçla 3-4 gün gibi uzun sürede ve her etkenin tespit edilemediği kültür yön-

temindense 16S rRNA'ya yönelik yapılan PZR yöntemi ile amniyon sıvısında bakteriyel etkenin tespitinin rutin olarak çalışılmasıyla hastalara kısa sürede doğru ve etkin tedavi başlanacak ve bireysel, toplumsal fayda sağlanacaktır.

Anahtar sözcükler: Acil serklaj, amniyosentez, gebelik prognozu, PCR, preterm doğum

PB-055

Intramural gebeliği taklit eden myom dejenerasyonu

Özge Kızılkale, Gazi Yıldırım, Aslı Somunkıran, Cem Fıçıoğlu, Oluş Api

Yeditepe Üniversitesi Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı İstanbul

Amaç: Gebelikte oluşabilecek myom dejenerasyonunun postpartum dönemde intramural gebelik ile benzerlik gösterebileceğinin vurgulanması.

Olgu: G1P0, 36 yaşında 8 hafta önce sezaryenle doğum yapan hasta kasık ağrısı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın yapılan batın ve jinekolojik muayenesinde herhangi bir patoloji saptanmadı. Transvajinal ultrasonografide uterus arka duvarda kaviteye yakın yerleşim gösteren intramural 72x81 mm'lik gestasyonel kese ile uyumlu görüntü izlendi. Kesenin sınırları hiperektojen olup içerisinde yolk kesesi ile uyumlu imaj mevcuttu. Olası intramural gebelik ve dejenerasyon myom ön tanılarıyla serum β -Hcg tetkiki istendi. Sonucun negatif gelmesi üzerine hastanın gebelik öncesi muayene kayıtlarına ulaşılarak yaptırmış olduğu jinekolojik ultrasonografide aynı yerleşimde 2.7x2.3 cm ebatlarında myoma uteri varlığı saptandı. Takip sırasında lezyonda genişleme ve β -Hcg testinde pozitifleşme izlenmedi. Bu nedenle olgunun myom dejenerasyonu olduğu düşünüldü.

Sonuç: Bu olgu ile hastaların muayene kayıtlarının tutulması ve ulaşılabilir olmasının birbiriyle karışacak ön tanıların ayrılmasında faydalı olduğu vurgulanmaktadır.

Anahtar sözcükler: Myom, intramural gebelik, myom dejenerasyonu

PB-056

Gebelikte koroner arter stent uygulaması

Burcu Aydın¹, Cihat Şen², Aytaç Yüksel², Berna Aslan², Begüm Aydoğan²

¹Darende Hulusi Efendi Devlet Hastanesi, Malatya; ²İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, İstanbul

Konunun Önemi: Hamilelerde akut miyokard infarktüsü oldukça nadirdir. Son çalışmalarda 10.000 hamilelikte 1 kez gö-

rüldüğü gösterilmiştir. Günümüzde ilerleyen yaşta çocuk doğurma trendi, sigara kullanımında artma, diyabet ve stres nedeniyle insidans gün geçtikçe artmaktadır.

Olgu: Göğüs ağrısı şikayeti ile başvuran Lupuslu 12 haftalık gebede LADda stenoz sonrası MI saptanması üzerine PCI uygulanmış, başarılı olmaması üzerine maternal mortalite göz önüne alınarak gebelik sonlandırılmıştır.

Sonuç: Lupus çoğunlukla genç kadınlarda görülen tekrarlayan venöz ve arteriyel trombuslarla giden otoimmün bir hastalıktır. Miyokard infarktüsü her ne kadar nadir de görülse başlangıç bulgusu olabilir. Hamilelerde başarılı tedavi çoğunlukla primer koroner girişimi ve bare-metal stent uygulanmasını içerir. Uzun süre klopidoğrel kullanımının gerekmesi ve klopidoğrelın fetus üzerine olan etkilerinin net olarak bilinmemesi nedeniyle ilaç salınımlı stentler ilk tercih olmamaktadır. İlk trimesterde MI geçiren lupuslu gebelerde gebeliğin sonlandırılması düşünülmelidir.

Anahtar sözcükler: Gebelik, koroner arter stent

PB-057

Bilateral konjenital diyafragmatik herni: Nadir bir olgu sunumu

Elif Ağaçayak¹, Mehmet Özer², Abdulkadir Turgut¹, Ali Özler¹, Senem Yaman Tunç¹

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Diyarbakır; ²Özel Genesis Hastanesi Çocuk Cerrahi Kliniği, Diyarbakır

Amaç: İntrauterin ultrasonografik (USG) muayenesinde sağ taraflı konjenital diyafragmatik herni olan fetüsün herni onarımı esnasında bilateral konjenital herni vakası olduğu saptanmıştır.

Olgu: Hasta gebeliğinin 15. haftasında kliniğimize başvurmuştur. Yapılan rutin USG muayenesinde toraksta fetal kalbin yanında mide ve karaciğer sol lobu izlenmiştir. Ailenin bilgi dahilinde hasta takibe alındı. 39. gebelik haftasında hasta sezeryana alındı. 2600 gr. ağırlığında; 1. ve 5. dakika apkarları sırasıyla 5-4 olan erkek fetüs doğurtuldu. Fetüse x-ray akciğer grafisi çekildi. Her iki akciğerinde havalanmadığı görüldü. Fetüs acil cerrahi operasyona alındı. Sol subkostal insizyonla toraksa girildi. Dalak, mide, ince bağırsak, karaciğer sol lobu ve sol kolon toraksta izlendi. Organlar abdominal kaviteye redükte edildi ve bilateral geniş konjenital diyafragma hernisi olduğu gözlemlendi. Sol toraksa göğüs tüpü uygulandı. Sualtı drenajı yapıldı. Defektin yarısı primer onarıldı ve diğer yarısı ise prolen mek ile onarıldı. Ancak fetüste operasyon sonrası şiddetli pulmoner hipertansiyon geliştiği için fetüs operasyon sonrası 56. saatte ex oldu.